

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1869,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἐκδότ. φύλ. » 5

ΠΟΣΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ
ΚΑΙ ΠΟΙΑ Η ΤΟΥΤΟΥ ΤΙΜΩΡΙΑ;

Ἐπειδὴ τὸ ψεῦδος κατήντησε τόσο κοινὸν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε καὶ αὐτοὶ πολλάκις οἱ θεωρούμενοι ἐνάρετοι, ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν φρικτὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν, διὰ τῆς ὁποίας κατέρωθον ὁ διάβολος νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν καὶ νὰ τοὺς πείσῃ νὰ φάγωσιν ἐκ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ, καὶ οὕτω νὰ κάμωσι τὸν Θεὸν νὰ καταρασθῇ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπογόνους των καὶ ἐπειδὴ καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη ὁ ἐχθρὸς τῆς σωτηρίας μας, ὁ διάβολος, διὰ τοῦ ψεύδους προσπαθεῖ πάντοτε νὰ ἐξαπατήσῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς σύρῃ εἰς τὴν ἁμαρτίαν παρουσιάζων αὐτὴν ὑπὸ τὰς πλέον εὐχαρίστους μορφάς, δὲν θεωροῦμεν περιττὸν νὰ λαλήσωμεν ὀλίγα περὶ τοῦ ψεύδους καὶ νὰ ἐξετάσωμεν πόσα εἶνε τὰ εἶδη αὐτοῦ, καὶ ποία ἡ τούτου τιμωρία, ἵνα γνωρίζωμεν ἐναντίον ποίας τρομερᾶς ἁμαρτίας ἔχομεν νὰ παλαίωμεν, καὶ φροντίσωμεν ἐκ τοῦ προτέρου νὰ ὀπλισθῶμεν καλῶς, ἵνα μὴ ἡττηθῶμεν ἐν τῇ μάχῃ, διότι τότε ἡ ἀπώλειά μας βεβαία θὰ ᾔῃ.

Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν πρῶτον, κατὰ πόσους τρόπους λέγομεν τὸ ψεῦδος, διότι ἄλλος μὲν ἐπαναλαμβάνει τὸ ψεῦδος, τὸ ὁποῖον ἤκουσε παρ' ἄλλου, καὶ ἐπίστευσεν ὡς ἀλήθειαν, χωρὶς ὅμως νὰ φροντίσῃ πρὶν ἢ τὸ ἐπαναλάβῃ, νὰ πληροφορηθῇ ἂν τὸ τοιοῦτον εἶνε πραγματικῶς ἀληθές· ἄλλος δὲ λαλεῖ τὸ ψεῦδος χάριν ἀστείου· ἄλλος ὑπόσχεται μυρία πράγματα καὶ οὐδὲν ἐκτελεῖ· ἄλλος μαρτυρεῖ κατὰ τοῦ πλησίον του μαρτυρίαν ψευδῆ· καὶ ἄλλος πλάττει ψεῦδος. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ εἶδη ψεύδους τὰ ὁποῖα ἐπ' ἴσης, ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω, ὀφείλομεν νὰ

προσπαθῶμεν νὰ ἀποφεύγωμεν πάντοτε, διότι μισθὸς αὐτῶν εἶνε ὁ αἰώνιος θάνατος. Τὸ ψεῦδος εἶνε ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἐκείνων, αἵτινες καὶ τὸν λέγοντα, καὶ τὸν ἀκούοντα, βλάπτουσιν ἐξ ἴσου· διότι τὸν μὲν λέγοντα βλάπτει τὸ ψεῦδος κατασταίνον αὐτὸν μισητὸν τοῖς πᾶσι, διότι τὸν ψευδόμενον οὐδεὶς ὑπολήπτεται, οὐδεὶς τιμᾷ, οὐδεὶς ἀγαπᾷ, οὐδεὶς εὐχαριστεῖται εἰς τὴν συναναστροφὴν του, οὐδεὶς πείθεται εἰς τοὺς λόγους του εἴτε ἀλήθειαν λέγει, οὐδεὶς τῷ δαίνει τι, διότι φοβεῖται μήπως ἀργότερα ἀρνηθῇ τὸ χρέος του, ἐν ἐνὶ λόγῳ οἱ πάντες τὸν περιφρονοῦσιν, οἱ πάντες τὸν ἀποστρέφονται. Τὸν δὲ ἀκούοντα τὸ ψεῦδος καὶ βασιζόμενον ἐπ' αὐτῷ βλάπτει, διότι ἄλλοτε μὲν τὸν κάμνει νὰ κοπιᾷ ματαίως, ἄλλοτε νὰ φθείρῃ τὴν περιουσίαν του, ἄλλοτε νὰ κινδυνεύῃ τὴν ζωὴν του, καὶ τέλος ἴσως καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν του νὰ ἀπολέσῃ.

Ὁ φιλαλήθης εἶνε δοῦλος τοῦ Θεοῦ, διότι ὁ Θεὸς εἶνε αὐτὴ ἡ ἀλήθεια: α' Εγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή. (Ἰωάν. ιδ', 6.) Ὁ φιλαλήθης πάντοτε καὶ πανταχοῦ πιστεύεται. Ὁ ψεύστης εἶνε δοῦλος τοῦ διαβόλου, διότι ὁ διάβολος εἶνε ὁ πατὴρ καὶ ἐφευρετὴς τοῦ ψεύδους· ὁ λαλῶν τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, διότι καθὼς καὶ δοῦλος τοῦ διαβόλου μιμεῖται τὸν πατέρα του, «διότι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ» (Ἰωάν. η', 44.) Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἐκβάλλει ἔξω τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν τοὺς ψεύστας, καὶ τοὺς συναριθμεῖ μετὰ τοὺς κύνας, τοὺς μάγους, τοὺς φονεῖς, τοὺς εἰδωλολάτρους κλπ. (Ἀποκαλ. κβ', 15.)

Καὶ πολλὰ μὲν παραδείγματα μᾶς παρουσιάζει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη περὶ τῶν τρομερῶν τιμωριῶν, ἃς ἐπέσυραν ἐφ' ἑαυτοὺς οἱ ψεῦσαι, ἀφίνομεν ὅμως αὐ-

τά, διότι εἶνε ἀπειράριθμα, καὶ φέρομεν ἐν ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὅποιον μόνον του δύναται νὰ ἐμποιήσῃ φόβον καὶ τρόμον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἀπέχη τοῦ λοιποῦ τοῦ καταράτου ψεύδους.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κηρύγματος τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐπειδὴ ὀλίγοι ἦσαν οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες, καὶ ἡγαπῶντο ἀναμεταξύ των πολλὸν περισσότερον παρ' ὅτι ἀγαπῶνται τὴν ἡμέτερον οἱ χριστιανοί, διότι αἱ κοινὰ συμφοραὶ, καὶ οἱ κοινὸι διωγμοὶ τοὺς κατέστεινον ὡς μίαν οἰκογένειαν, εἶχον καὶ τὰ ὑπάρχοντά των κοινά, διότι ὅστις προσήρχετο εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἐπώλει ὅ,τι εἶχε, καὶ τὸ ἔφερε, καὶ τὸ κατέθετε παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων. Τὴν ἐποχὴν λοιπὸν ἐκείνην ἀνθρώπος τις ὀνόματι Ἀνανίας εἶχεν ἀγρόν, τὸν ὅποιον συμφωνήσας μετὰ τῆς γυναίκος του Σαπφείρης ἐπώλησε καὶ ἔφερε μέρος τῆς ἀξίας του πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, λέγων ὅτι μόνον τόσον ἔλαβεν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἀγροῦ. Ὁ Πέτρος ὁμοῦ γνωρίζων ὅτι ἐψεύδετο, τῷ λέγει: Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, καὶ ἐψεύσθης εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον; ὁ ἀγρὸς, καὶ ἡ τιμὴ του ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου, διατί ἠθέλησας νὰ ψευσθῇς καὶ νὰ χωρίσῃς δι' ἑαυτὸν ἐκ τῆς τιμῆς τοῦ ἀγροῦ σου; Ἄν τὸ ἐκράτεις δὲν ἦτον εἰς σέ; καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπώλησας δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου; διατί ἔβαλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐν τῇ καρδίᾳ σου; δὲν εἶπας ψεῦδος εἰς ἀνθρώπους ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀφ' οὗ ἤκουσε τοῦτο ἔπεσεν ἀμέσως καὶ ἀπέθανε. Μετὰ τρεῖς ὥρας δὲ ἐλθοῦσα ἡ Σαπφείρα, καὶ μὴ γνωρίζουσα τὰ διατρέξαντα ἐβδαιώσε καὶ ἐκείνη ὅτι τόσον ἐπώλησαν τὸν ἀγρόν, τότε ὁ Πέτρος τῇ εἶπε! διατί ἐσυμφωνήσας μετὰ τοῦ ἀνδρός σου νὰ ἐξαπατήσῃτε τὸν Κύριον; ἰδοὺ οἱ θάψαντες τὸν ἄνδρα σου, τώρα θὰ ἐκθάλῃσι καὶ σέ. Καὶ παρευθὺς πεσοῦσα ἐξέπνευσε. (Πράξ. τῶν ἀποστόλων κεφ. Ε', 1 κλπ.)

Ἀλλὰ διατί, θὰ εἰπώσι τινες, τότε ὁ Θεὸς ἐτιμώρει τόσον τοὺς ψεύστας, καὶ τὴν σήμερον τοὺς ἀφίνει ἀτιμωρήτους; Διότι ὑπάρχει ἄλλη ζωὴ, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ γείνη ἀνταπόδοσις τῶν πράξεων ἐκάστου, ἔπειτα ποῖος μᾶς βεβαιώνει ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον δὲν παιδεύει ὁ Θεὸς τοὺς ψεύστας; μία φθορὰ τῶν ὑπαρχόντων, μία ἀνίατος ἀσθένεια, ἀλλεπάλληλοι ζημίαι, δὲν εἶνε ἴσως ἡ δικαία τιμωρία διὰ τὰ ψεύδη μας, καὶ τὴν λοιπὴν ἡμῶν κακίαν ἀλλ' ἡμεῖς, μὴ θέλοντες νὰ προσηλώσωμεν τὸν νοῦν ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, τὰ ἀποδίδομεν εἰς τὴν τύχην.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀδιαφορῶμεν διὰ τὰς προσκαίρους ζημίας ἢ δυστυχίας, καὶ ἂν ἀδιαφορῶμεν διὰ τὴν ὑπό-

ληψιν καὶ τὰς τιμὰς τοῦ κόσμου, τοῦλάχιστον διὰ τὸν φόβον τῆς αἰωνίου κολάσεως, διὰ τὸν φόβον μὴ ἀκούσωμεν τὴν τρομερὰν φωνὴν τοῦ Κυρίου, λέγουσαν πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὴν φορικτὴν τῆς κρίσεως ἡμέραν: «Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.» (Ματθ. κε', 41.) τοῦλάχιστον δι' αὐτὸ, ἃς προσπαθήσωμεν τὸ ἐφ' ἡμῶν νὰ μὴ ἐμπέσωμεν πλέον εἰς τὴν φορικτὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν, τὸ καταράτον ψεῦδος, τὸ ὅποιον θὰ μᾶς ζημιώσῃ πολὺ περισσότερον, παρ' ὅτι θὰ μᾶς ὠφελήσῃ.

ΥΠΟ ΜΑΡΙΑΣ Ν. ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ.

Ναὸς τοῦ Δαιβότου ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Εἶχον ἀποφασίσει νὰ ἐκδώσω διὰ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων βραχεῖαν περιγραφὴν τῆς Βαυαρίας, ἀγάλματος ὀρειχαλκίνου κολοσσιαίου, τὸ ὅποιον εὑρίσκεται εἰς τὸ Μόναχον καὶ παριστάνει γυναῖκα κρατοῦσαν στέφανον, ὅτε περιτῆλθεν εἰς χεῖράς μου φυλλάδιον περιέχον τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν, καὶ μὲ ἔκαμε νὰ τὴν προτιμῶ ὡς μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν.

Ἐκ πρώτης ὀψεως κάνεις δὲν φαντάζεται τί πραγματικῶς εἶνε ἡ εἰκονογραφία αὕτη, θὰ θαυμάσῃ